

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Malinowska

Protokolant: stażysta Natalia Tomaszewska

w obecności Prokuratora Mirosław Gąska

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2017 r. sprawy

A. R. - córka J. i M. z domu K., urodzona (...) w G., PESEL (...), przebywającej w miejscowości (...), Osiedle (...) gm. G., obywatelstwo polskie, niekaranej.

oskarżonej o to, że:

W dniu 29 lutego 2016 roku w G. na ulicy (...) o godz. 18:55 nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że jadąc z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...) w G., samochodem osobowym R. (...) o nr. rej. (...) i dojeżdżając do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachowała szczególnej ostrożności, w wyniku czego, potrafiła trzy piesze przechodzące osoby po oznakowanym przejściu dla pieszych z lewej na prawą stronę (patrzac z kierunku jazdy pojazdu R. (...)) J. W. (1), O. M. i K. P., które doznały obrażeń ciała, z czego obrażenia J. W. (2) w postaci złamania podstawy czaszki, stłuczenie mózgu z niewielkimi krwinkami przymózgowymi i złamanie C2 drugiego kręgu szyjnego spowodowały naruszenie czynności / funkcji centralnego układu nerwowego i narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 1 kk, a to z kolei wyczerpało znamiona wypadku w komunikacji,

tj. czynu określonego w art. 177 § 1 kk.

Orzekł:

I. Oskarżoną **A. R.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu tj. przestępstwa z art. 177 §1 kk i za to na mocy art. 177 §1 kk skazuje ją na karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres **2 (dwóch) lat** próby;

III. Na mocy art. 72 §1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

IV. Na mocy art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonej J. W. (2) **kwotę 2.500,00 zł** (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

V. Zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. W. (2) kwotę **600,00 złotych** tytułem poniesionych przez nią wydatków postępowania związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika;

VI. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz zwalnia ją od ponoszenia wydatków postępowania którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 29 lutego 2016r. ok. godz. 18.55 A. R. kierowała samochodem R. (...) nr rej. (...) w G. na ul. (...) . Jechała z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...). Było już ciemno . Nie padał deszcz ani śnieg. Nawierzchnia drogi była sucha a widoczność była dobra. Jechała sama. Nie jechała szybko gdyż wiedziała ,że jest w tym miejscu ograniczenie prędkości do 40 km/h. W tym czasie J. W. (2) , K. P., O. M. i K. W. wracały do domu z treningu boksu . Kiedy doszły do oznakowanego znakami poziomymi i pionowymi przejścia dla pieszych znajdującego się na ul. (...) zatrzymały się na chwilę i kiedy zobaczyły ,że nie jadą żadne pojazdy weszły na przejście dla pieszych i przechodziły przez nie na drugą stronę ulicy. Kiedy już prawie kończyły przechodzenie to z ich prawej strony nadjechał pojazd R. (...) , którym kierowała A. R. i uderzył w nie. J. W. (2) w wyniku tego zderzenia została odrzucona do przodu na odległość ok. 5-10m i upadła na wysokości śmietników po prawej stronie ulicy , K. P. także została uderzona i odrzucona do przodu i upadła na chodnik w połowie odległości od J. W. (2). O. M. została uderzona w lewą nogę i przewróciła się jednak wstała o własnych siłach. K. W. szła trochę z tyłu i nie została uderzona. Przejście dla pieszych było oświetlone. A. R. zatrzymała samochód i wysiadła z niego. Zaczęła krzyczeć ,że nie zrobiła tego specjalnie i przepraszać

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej A. R. k- 190v, 47v, zeznania świadków: J. W. (2) k- 36v, O. M. k- 39v, K. W. k- 41v, K. P. k- 44v, notatka urzędowa k - 1-3, szkic k- 5, protokół oględzin miejsca wypadku drogowego k- 6-17, protokół oględzin pojazdu k- 18-19).

A. R. nie zauważyła pieszych po wyjechaniu z miejsca zaciemnionego. Kiedy je zauważyła zaczęła hamować ale było już za późno gdyż były za blisko i doszło do potrącenia. Potrąciła je prawą przednią stroną pojazdu. A. R. czuła się po tym zdarzeniu źle pod względem psychicznym. Nie mogła spać w nocy. Prosiła męża aby ustalił stan zdrowia pieszych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej A. R. k – 190v, 47v, zaświadczenia k- 183, 186-189).

W wyniku tego zdarzenia J. W. (2) doznała złamania podstawy czaszki, stłuczenia mózgu z niewielkimi krwinkami przymózgowymi oraz złamania C-2 – drugiego kręgu szyjnego . Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności centralnego układu nerwowego i narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk. J. W. (2) doznała też obrażenia ciała w postaci złamania obojczyka prawego . Obrażenie to spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

W wyniku tego zdarzenia O. M. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia podudzia lewego z otarciami skóry i stłuczenia palca V ręki lewej . Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności tkanek miękkich – powłoka ciała i narządu ruchu na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

W wyniku tego zdarzenia K. P. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy bez utraty świadomości . Obrażenie to spowodowało naruszenie czynności centralnego układu nerwowego i tkanek miękkich – powłoka ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

(dowód: zeznania świadka A. W. (1) k- 51v, orzeczenia sądowo-lekarskie k- 27, 29, 31, dokumentacja medyczna k- 25).

A. R. i J. W. (2) były w chwili wypadku trzeźwe

(dowód: protokół k-4 , sprawozdanie z analizy krwi k- 24).

Przed Sądem A. R. została poddana jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu . Biegli nie rozpoznali u niej objawów choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego lecz przebyty epizod depresyjny . W chwili dokonania zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem oraz zdolność do rozpoznania jego znaczenia

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k- 160).

W postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem oskarżona A. R. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że nie zauważyła pieszych po wyjechaniu z miejsca zaciemnionego. Kiedy je zauważyła zaczęła hamować ale było już za późno gdyż były za blisko i doszło do potrącenia w chwili kiedy praktycznie kończyły już przechodzenie przez przejście dla pieszych. Miała bardzo trudną sytuację rodzinną i była zdekoncentrowana.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej A. R. k- 190v, 47v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej albowiem znalazły one w pełni potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym a w szczególności w zeznaniach świadków J. W. (2), O. M., K. W. i K. P..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. W. (2), O. M., K. W. i K. P. albowiem były one spójne i konsekwentne a także pokrywały się z wyjaśnieniami oskarżonej A. R. .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. W. (1) albowiem były one spójne i znalazły odzwierciedlenie w opinii biegłego – specjalisty chirurgii i medycyny ratunkowej – dr. nauk med. A. W. (2) odnośnie kwalifikacji obrażeń jakich doznała w wyniku wypadku drogowego pokrzywdzona J. W. (2).

Zdaniem Sądu pisemne opinie biegłego – specjalisty chirurgii i medycyny ratunkowej – dr. nauk med. A. W. (2) odnośnie kwalifikacji obrażeń jakich doznały w wyniku wypadku drogowego pokrzywdzona J. W. (2) oraz O. M. i K. P. zasługują na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności. Zostały one wykonane w sposób wnikliwy i fachowy przez lekarza specjalistę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i po zapoznaniu się biegłego z dokumentacjami medycznymi ze Szpitala (...) w G. .

Sąd dał wiarę opinii z przeprowadzonych badań krwi na zawartość alkoholu albowiem została ona wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez osobę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych. Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodowi z opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczącej stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonej A. R. . Opinia ta została wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez lekarzy specjalistów o odpowiednio wysokich kwalifikacjach. Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zdaniem Sądu, popełnienie przez oskarżoną czynu z art. 177 § 1 kk nie budzi wątpliwości. W dniu 29 lutego 2016r. o godz. 18.55 w G. na ul. (...) naruszyła nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...) samochodem osobowym R. (...) o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności dojeżdżając do oznakowanego znakami poziomymi i pionowymi przejścia dla pieszych, w wyniku czego potrąciła trzy piesze przechodzące po oznakowanym przejściu dla pieszych z lewej na prawą stronę (patrząc z kierunku jazdy pojazdu R. (...)) J. W. (2), O. M. i K. P., które doznały obrażeń ciała z czego obrażenia J. W. (2) w postaci: złamania podstawy czaszki, stłuczenia mózgu z niewielkimi krwiakami przymózgowymi i złamanie C2 drugiego kręgu szyjnego spowodowały naruszenie czynności centralnego układu nerwowego i narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 kk a to z kolei wyczerpało znamiona wypadku komunikacyjnego. Zgodnie bowiem z treścią art. 26 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” – kierujący pojazdem, zbliżając się do przejścia dla pieszych, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na przejściu. Oskarżona ostrożności takiej nie zachowała gdyż niedostatecznie obserwowała drogę -wprawdzie było już ciemno ale przejście dla pieszych było dobrze oświetlone- w wyniku czego nie zauważyła przechodzących przez oznakowane przejście dla pieszych pokrzywdzonej i jej trzech koleżanek (które właściwie kończyły już przechodzenie) na tyle wcześniej aby móc zahamować zatrzymując się przed przejściem dla pieszych.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonej kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu. Spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej ,jak i funkcję represyjno – wychowawczą.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do oskarżonej istnieją przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy , istnieje możliwość dania jej szansy i uznania , że zaistniałe zdarzenie miało charakter incydentalny i , że taka sytuacja nie powtórzy się . Wyznaczony przez Sąd okres próby pozwoli stwierdzić czy oskarżona należycie wykorzysta daną jej przez Sąd szansę.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk Sąd zobowiązał oskarżoną w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej.

Na mocy art. 46§ 1 kk sąd zobowiązał oskarżoną do częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. W. (2) kwoty 2.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Na mocy art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej – J. W. (2) kwotę 600 zł tytułem wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06. 1973r. „ o opłatach w sprawach karnych” (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonej i wysokość osiągniętych przez nią dochodów .